

Mini, un vehicle de fa 50 anys

Diuen que el primer cotxe sempre produeix un record especial, tot i que en general serà el vehicle de categoria inferior de tots els que tindrem.

Malgrat tot, la llibertat acabada d'estrenar que confereix el primer vehicle el situen al lloc més alt de l'estimació de cotxes.

En el meu cas, el primer cotxe fou un MINI AUTHI 1275GT de l'any 1972, del qual en sóc encara l'afortunat propietari.

Quan arribà l'època en què em calgué un cotxe, sorgí l'oportunitat d'adquirir un Mini original. D'això ja fa ara prop de 16 anys. Comparat amb cotxes actuals més moderns, versàtils, ràpids i fiables, el Mini tenia al seu favor ser un cotxe amb un atractiu particular.

Malauradament, el Mini en qüestió portava aturat un temps i es trobava força malmès de conservació. Se li va fer una rentada de cara a fons, principalment quant a xapa, pintura i interiors. L'acabat final era immillorable. Quant a la part mecànica, la cosa va anar diferent, ja que aparentment tot semblava a lloc i funcionant. Finalment, acabada la llarga restauració, el Mini es trobava de nou en circulació i val a dir que l'esforç havia valgut la pena.

Amb el cotxe reascut, quants de quilòmetres que vaig fer! Eren els temps d'estudiant i gaudia de temps per fer coses: els trajectes Vidreres-Barcelona, Tarragona, Llívia, el port de la Bonaigua, platges de la Costa Brava, etc. Per tot arreu on anava en el Mini despertava un somriure i l'admiració de molts.

Però s'ha de dir que molts cops no acabava el trajecte, ja que tot el que no s'havia revisat de la part mecànica en la primera restauració va posar-se de

manifest amb l'ús, i provocà la meua tornada a casa dalt la grua en moltes ocasions. Entre d'altres, recordo aquella pana enmig del nus de la Trinitat a Barcelona, quan em vaig quedar amb la palanca de canvis a la mà i vaig causar un embús monumental a la ronda, o una altra ocasió, en què em vaig quedar sense efectivitat en els frens en mullar-se els tambors en un aiguat monumental, etc.

Malgrat aquestes "incidències", que sempre van associades a un cotxe que té més de 30 anys, i encara que molts el considerin un cotxe vell, sorollós, dur i incòmode, pels que sabem veure més enllà dels petits inconvenients que tot cotxe antic té, aquest Mini és més que un cotxe!

En el meu cas la meua identificació amb ell arribà al punt que fins i tot hauria estat el cotxe en el qual hagués arribat al meu casament si no fos per una inoportuna avaria que m'obligà a arribar-hi amb el cotxe actual! Hauria d'haver canviat la data del casament, però no crec que la meua dona ho hagués autoritzat! Això diu molt de la confiança i de la identificació de la meua persona amb aquest simpàtic company.

Quant a conducció, qui no hagi circulat en un Mini no pot explicar les sensacions de velocitat i arrapament. El Mini és d'aquells que passen la corba com si anés sobre via, i la impressió de velocitat és molt alta a causa de la proximitat amb la carretera. La conducció en carreteres de muntanya, estretes i plenes de revolts, és una experiència molt recomanable i que en baixar et fa pensar: "Dimoni amb el petit aquest, com hi va!"